

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

106. Decisio S. R. R. coram R. P. D. Bichio. Bononien. hæreditatis Veneris
28. Iunii 1652.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

à die habite notitiæ, ac adherere appellationi interpositæ ab altero ex aduersariis, vt fecerunt, obtinendo ad maiorem cautelam commissionem admissio ad causam, vt propterea nec cessio litis ipsis non acceptantibus facta ab aduersariis litem extinxerit. *l. si in l. postquam litis. n. 1. §. fin. C. de pact. Rot. in Conchen. Archiepiscopatibus 19. Ianuarij 1598. coram Litta impress. apud Marches. de commiss. p. 2. fol. 5. 16. n. 2. & in Vlixbon. nullitatis Professionis 17. Maij 1641. §. minus obstat. coram Reuerendissimo Salamadrino.*

4. Ex quibus Domini confirmantur primam decisionem in parte excelsiua Antonij, & Michaëlis, ab ea tamen ex probationibus nouiter factis recesserunt in secunda parte, quæ Stephano Palacios præfert Ioannem Gonzalez tanquam Baccalaureum, & Parochum huiusmodi Ecclesiæ Sanctorum Iacobi, & Andrea, in qua situm est Beneficium controuersum, & descendente ab Auis originariis huiusmodi loci.

5. Ad probandum enim gradum Baccalaureatus non releuant plures actus in quibus Ioannes Baccalaureus enunciat, quia cum potuerit expediri absque hac qualitate, simplices enunciatuæ illam non probant, vt in terminis Doctoratus dixit Rota in *Cesariangustana pensionis 21. Decembrijs 1591. coram clar. mem. Cardin. Hieronymo Pamphilio impress. apud Marches. de commiss. n. 1. fol. 564. num. 5. in fin. & num. 6. eo minus, quia sunt de recenti, & plerique emanant ab ipso Ioanne; Ideoque suspensa sunt Rot. decif. 160. num. 9. decif. 405. num. 2. par. 1. recent. Et quamuis altera ex dictis enunciatuæ omisa fuerit in comparatione, quam coram Notario contextu aliter fecerunt idem Ioannes, & alij Oppositores, inter quos etiam Stephanus, ac iuramento ibidem ab omnibus præstito: aduertendum est quod iuramentum non cadit super omnibus ibi contentis, & enunciatis, sed solum super eo quod omnes sunt Christiani origine, bonæ conscientie, non excommunicati, nec irregulares, & quod eorum quilibet potest Beneficium obtinere, vt legitur in Summario dati pro Ioanne num. 1. Inferri ergo exinde non potest, quod Stephanus acceptauerit enunciatuam Baccalaureatus sub qua ibi Ioannes denominatur: præsertim qua alioquin ipse contra id. quod iurauit non posset Beneficium obtinere in concursu Ioannis, vt in proximis terminis ponderauit Rota in *Hispalen. decimarum de Almonde 4. Iulij 1642. coram me. Accedit dictum Testis seruatis seruandis examinati, asserentis audiuisse à diuersis quod licet Ioannes se Baccalaureum denominet, talis re vera non est, ynde eo magis dubia redditur probatio aduersarij, & reiicienda cum illam offuscare Stephano sufficiat, Bald. 79. numer. 7. lib. 2. Surd. conf. 505. sub num. 6. Rot. decif. 230. numer. 24. in fin. par. 1. diuers. decif. 664. numer. 7. par. 1. recent. & in Augustana decimarum 27. Iulij 1639. coram me.**

6. Quod verò Ioannes sit originarius huius loci excludunt Testes dati in Summario Stephani n. 1. qui deponunt illum, eiusque Patrem esse originarium loci de Autol, & potius attendenda venit origo propria, & paterna, quam auita, vel matris, filios. *C. municip. & originarij. in l. exemplo. C. de curion. l. 10. Duran. dec. 31. n. 3. & seqq. cum alijs allegatis à Moderno Hispano de iudic. to. 1. lib. 1. tit. 1. disp. 2. n. 101.*

7. Cumque iidem Testes deponant, quod Stephanus curam animarum exercuit in Ecclesia de Ricondesoto, quæ est viciua Ecclesiæ Sanctorum Iacobi, & Andrea, de qua agitur, ferè idem est, ac si in ipsa Ecclesia Sancti Andrea exercuisset, cum vtraque Ecclesia per vnionem vna fuerit affecta, c. *translatio de consuet. Garz. super regula 8. Cancell. gloss. 5. §. 7. num. 56. & Beneficiarij minus tales, & alterius dicantur, vt deserte affirmant iidem Testes, & est de iure Rebuff. in praxi tit. de vnion. num. 49. Gratian. discip. 655. numer. 6.*

Barbol. de iure Ecclesiast. l. 3. cap. 16. num. 21. Rota in *Amburien. seu Ciuitaten. Archiepiscopatibus 1. 14. Decembrijs 1646. coram me.*

8. Hinc cessantibus in Ioanne prerogatiuis ob quas prima decisio illum prætulit, & c. conuerso per plures Testes, quorum si aliqui defectus patecerent, supplet numero, & adminicula resultantia ex fidelibus in Summario Stephani num. 5. datis, Alexand. conf. 49. n. 6. lib. 5. Surd. consil. 28. n. 43. Cæsar. de Graf. decif. 5. n. 8. & de Sponsal. Buratt. decif. 604. n. 5. Rota in recent. decif. 147. num. 2. & 4. par. 1. Probato quod idem Ioannes possidet pingue aliud Beneficium annui redditus scutorum 300. Stephanus verò nullum, & si quod habuit exigui proflus fructus dimisit, Stephanus ipse, qui de cætero doctrina, & bonis moribus præditus, ac multis annis curam animarum exercuit præferendus est, ap. cui de preben. in 6. cum alijs allegatis in §. fin. prima decisionis.

9. A qua proinde in hoc tantum Domini recesserunt omnibus partibus informantibus, ac Stephano Beneficium adiudicandum esse dixerunt.

DECISIO CVI.

Sacra Rota Romana coram R. P. D. Bichio.

Bononiens. Hæreditatis.

Veneris 28. Iulij 1652.

§. 1. Valeria Catanea, cuiusque cessionarius decem hodie fuit dandam esse immisionem in medietate bonorum hæreditariorum Bernardini Catanei fratris ab intestato superstitibus tum dicta Valeria sorore, tum Bartholomæo fratre defuncti, nam frater procedunt in capita frater, & soror ex dispositione iuris communis in §. 1. *Aub. de hered. ab intestat. in Aub. cessante Cod. legit. hered. cum alijs allegatis in Auxiniana prædij 28. Iulij 1646. §. fin. coram me; & succedentibus ab intestato competit interdictionum quorum bonorum Menoch. de adipsi. c. 1. n. 3. & seqq. & in his terminis Buratt. decif. 262. num. 10. decif. 509. num. 2.*

2. Nec obstat statutum Bononiæ l. 4. de successib. *Ascend. & Collater. §. dicti vero fratres, præferens fratrem sorori in successione communis fratris prædefuncti, quia statuta huiusmodi à laicis condita in hæreditate Clerici qualem fuisse Bernardinum probant testes dati in Summ. Valeriæ, non habere locum Rota censuit articulo mature discusso, & omnibus contrariis rebus in *Ranennaten hæreditatis 5. Iulij 1648. coram Eminentiissimo D. Cardin. Oribobono, ubi allegantur innumeri concordantes, & afferunt solidissima ratio, quod scilicet hæc statuta nullo modo comprehendunt illud de quo in specie statui, atque disponi à statutis bonorum potuit; laici verò non possunt in specie statuto de personis Ecclesiasticis, neque de eorum bonis directis, aut indirectis, quia illorum iurisdictioni non subicitur cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ de consuet. c. decernimus de iudic. cap. fin. de vnio. & benef. Cleric. c. 1. de immuni. Eccles.**

3. Quæ ratio militat, siue statutum dirigit verba in personam defuncti, siue disponat tantum de eius bonis, siue agatur de bonis quæ sitis ante, vel post Clericatum; semper enim deest subiectio bonorum iurisdictioni statutentium, quæ sola sufficit ne statuto exalio suo feminatum sit locus, vt legendo doctrinam Bart. in l. 1. n. 32. & 23. Cod. Summ. Trinit. & fid. cath. sapientissime dictum fuit in decisionibus relictis à sanct. mem. Greg. XV. decif. 255. num. 1. & seqq. lib. sanct. mem. Greg. XV. decif. 255. num. 1. & ab que adden. num. 7. à Buratt. decif. 188. numer. 2. & ab add.

DECISIO CVII.

Sacræ Rotæ Romæ coram R. P. D. Bichio.

In causa Maioricensis celebrationis Missarum.

Idibus 28. Junij 1652.

§. 1. Celebrat Cathedralis Ecclesia Maioricensis duplicis generis festiuitates scilicet de Aloy, alias nuncupatas capitulares; alias fideiolum deuotione fundatas ac dotatas. De primis non est questio, sed in secundis recalcantibus Canonicis canere per se ipsos Euangelium Missæ solemniter. Reuerendissimus Episcopus decreuit Ecclesiam manutionem in quasi possessione, recipiendi ab illis seruitium cantus Missæ, & Euangelij. Deuolutoque per appellationem Canonorum negotio ad hoc factum Tribunal; & mihi commissio, decidendum hodie proposui. An Promotori Ecclesie sit danda manutio, in quasi possessione canonicandi Euangelium à Canonicis in solemnitatibus prædictis; Et affirmatiua sententia placuit. Nam quasi possessio recipiendi seruitium huiusmodi cum sit quæ Ecclesiam ipsi, (sive eius nomine Promotori, competit manutio, ut ferè in his terminis respondit Rota in Salamantina stipendiorum 16. Ianuarij 1606. & 3. Decembris 1607. coram Cardinali Lancelotto iuniori impressa apud Modern. Petrus de manutione decis. 96. n. 2. & 3. & decis. 97.

2. Neque Canonici negant idem seruitium, in præteritum præstitisse pluries; quod etiam affirmant testes deponentes de visu per longissimum tempus dat. in summario Promotoris n. 4. & 5. & satis esset aliquando ita ita fuisse seruatum: ut quasi possessio diceretur Ecclesie quaesita, iuxta Theor. Ripa in cap. cum Ecclesia Surina num. 91. de caus. possess. & propriet. Rom. conf. 311. num. 7. Oldrad. conf. 312. num. 2. Dec. conf. 117. sub num. 2. vers. quod ayem Gatz. de benef. part. 1. cap. 5. num. 59. Rot. decis. 337. part. 2. apud Capua. quæ. & alias sæpissimè: sed asserentes id sponte fecisse, ac proinde actus fuisse voluntarios: eos prætendunt adduci non posse ad probandam assertam quasi possessionem; quippe quæ ex actibus facultatijs non acquiritur: l. Proculus. ff. de damn. infect. Decian. conf. 144. num. 133. lib. 4. Rot. decis. 473. num. 1. part. 3. recent. cum reliquis allegat. à modern. Petrus de manut. obser. 5. n. 2. & seq.

3. Verum Promotoris replicationes infra adducende visa sunt obligationem canendi spontaneo; & facultatijs cantui contrariam Rip. in cap. cum Ecclesia Surina. n. 55. de caus. poss. & propriet. Menoch. præf. 67. n. 1. seq. lib. 6. add. ad sp. mem. Greg. XV. decis. 162. sub lit. E. vers. primo sciendum, Rot. apud Pen. decis. 135. num. 9. & Pampilonen. iuris nominandi Vicarium 15. Maij 1644. §. quia hoc coram R. P. D. meo Peuingerio suadere posse; ut saltem dubium sit an actus canendi fuerint facultarij; quod sufficit ad obtinendam desuper manutionem, nisi præsumptio valde vehemens aduersetur Add. ad san. mem. Greg. XV. decis. 162. n. 3. 5. in sin. velat. à modern. Auenionen. quæ. & resolu. lib. 1. c. 15. n. 17. & à modern. Petrus de manu. dicta obseru. 53. n. 16. Rot. Bonon. diuers. dec. 138. numer. 58. & 59. Seraph. dec. 25. n. 3.

4. Adest siquidem Capitulare decretum editum die 5. Septembris Anno 1603. disponens quod festa, de quibus agitur: fiant à Canonicis per Turnum; verbum enim fiant: cum sit præceptum Clem. exiui de Paradiso re. f. item ordo de verb. signif. Paril. conf. 19. num. 132. lib. 2. proxi & subsequens verbum dicat ibi: dicat Euangelium, importare videtur præcisam obligationem, & spontaneam

G 4

add. ibidem num. 14. de decis. 262. numer. 15. Et superueniente Clericatu etiam bona patrimonialia quæ quaesita exeunt de potestate laicorum Imol. conf. 55. num. 7. Honded. de communi conf. 3. n. 12. lib. 1. Lancell. Gallia conf. 59. num. 14. alique relati à modern. Pedemontano disquisiti. Clerical. par. 1. tit. de exempt. Cleric. & cor. honor. §. 5. num. 6. attendique debet solum tempus mortis in quod statuti exclusiui effectus confertur Salye. in auth. cassa num. 14. C. sacref. Eccles. Dec. in cap. Ecclesia S. Maria num. 207. n. 212. & seq. de confit. Abb. ibid. n. 25. Anchar. conf. 107. n. 2. conf. 108. num. 1. & 2. alique plures quos in terminis statuti exclusiui femininarum secuta est Rota in Tudertina successione 29. Maij proximi præteriti coram R. P. D. meo Melio & magis in puncto modern. Neapolitanus de iuris ditione part. 4. cas. 5. n. 15. modern. Manicalitanensis ad Bull. Cane Domini lib. 2. can. 15. q. 17. n. 23. Reuerendissimus Episcopus Eugubinus decis. fori Eccles. 11. n. 14. & 21. Nihil suffragante quod Statuta Bononiæ confirmata fuerint à Sede Apostolica in forma specifica verbis tam amplis, ut nona legis vim ipsa confirmatio habere videatur, ut ponderatum fuit in decis. 438. n. 34. & seq. part. 4. tom. 2. recent. relati in Bononiens. bonorum 17. Maij 1649. §. gratis vero in sin. coram meo quia id esset momenti si statutum eliminaretur à successione Clerici ex defectu dumtaxat potestatis statuentium; hunc enim defectum dicta confirmatio subtiliter: verum vrget vltimus defectus voluntatis; quia nempe nisi in statuto fiat expressa mentio de Clericis, eorumque bonis, vel ad sint verba vniuersalia apta Clericos includere Honded. conf. 20. n. 6. vers. sed etiam; & sub n. 7. vers. qua conclusio lib. 2. & alii allegatis aduertit Rot. in Romana dotis 11. Februarij 1647. §. addebant coram me Hunc autem voluntatis defectum confirmatio quamuis in forma specifica non supplet, cum natura confirmationis sit robur addere confirmato, non autem illud ad ea quæ in confirmato, non includuntur extendere. c. 1. & 2. de confirmat. vtil. vel inutil. Decius in Linoz numer. 31. ff. iuris d. omni. iudic. Bero. conf. 7. n. 37. lib. 3. Menoch. conf. 75. num. 32. Rota in Romana fenorum quatuor millium 26. Nouemb. 1618. coram clar. mem. Cocina decis. 604. numer. 1. part. 4. recent. & in puncto statuti confirmari à Sede Apostolica decis. 58. num. 29. & 30. part. 6. recent. in Spoletana bonorum 13. Aprilis 1646 §. Cum in ea coram Eminentijs. D. Card. Corrado in d. Rauennaten. hereditatis §. neque suffragatur. ibi nec in statuti facta esset expressa mentio Clericorum coram Eminentijs. D. Cardinali Orsibono, in d. Tudertina successione coram R. P. D. meo Melio quæ loquitur in terminis confirmationis ex certa scientia amplissimis clausulis conceptæ.

5. Eo facilius attentis præcis verbis confirmationis Iulij II. ibi, dummodo contra libertatem non sint, quibus ille Pontifex satis declarauit non intellexisse aliquid disponere contra Clericos; & libertatem Ecclesiasticam, quæ etiam in exemptione bonorum Clericorum à Iurisdictione laicali consistit; vnde vrget quoque defectus voluntatis confirmantis, & etio quod confirmatio vim haberet nona legis; operari potest contra voluntatem legislatoris, ut per Barr. in l. Iulianus verum debitorem n. 15. ff. condit. in deb. Dec. conf. 43. n. 4. Buratt. decis. 5. n. 4. aut egredi terminos confirmati cui famularur Casar. dec. 1. n. 2. de confirmat. vtil. vel inutil. quem cum alijs ibi allegatis referet, & sequitur Rot. dec. 176. n. 6. part. 5. recent.

Et ita decisiuam vtraque parte informantem.